

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jan Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **A. S. A.**
státní příslušnost XXX
bytem XXX

zastoupená advokátem Mgr. Markem Sedlákem
se sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě ze dne 13. 8. 2024 na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 13. 8. 2024 podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), kterou podala společně se svým manželem dne 3. 5. 2023. Tato žádost byla postoupena žalovanému dne 31. 7. 2023 a řízení o ní je vedeno pod č.j. MV-131308/VS-2023. Dle žalobkyně je žalovaný od postoupení žádosti zcela nečinný; lhůta k vydání rozhodnutí marně uplynula. Žalobkyně proto dne 1. 7. 2024 podala k ministru vnitra žádost o opatření proti nečinnosti. Dne 5. 8. 2024 bylo do datové schránky

jejího právního zástupce doručeno opatření proti nečinnosti ministra vnitra ze dne 31. 7. 2024, č.j. MV-106133-3/SO-2024, kterým byla žalovanému stanovena lhůta k vydání rozhodnutí, a to do 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno. Vzhledem k tomu, že k přerušení řízení, na které odkazuje ministr vnitra opatřením proti nečinnosti, došlo až po marném uplynutí zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, a vzhledem k tomu, že k přerušení řízení navíc došlo z důvodu „překážky“, k jejímuž odstranění mohla být žalobkyně vyzvána ještě v průběhu zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, má žalobkyně za to, že žaloba na ochranu proti nečinnosti je podána důvodně. Žalobkyně má za to, že opatření proti nečinnosti vydané ministrem vnitra se stanovenou lhůtou k vydání rozhodnutí o žádosti „do 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno“ je natolik neurčité, že jím vlastně žádná lhůta žalovanému pro vydání rozhodnutí stanovena nebyla, a žalobkyni tak nebyla poskytnuta nadřízeným orgánem žádná ochrana před nečinností žalovaného. Stav „odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno“, od kterého ministr vnitra odvíjí počátek běhu lhůty 30 dnů pro vydání rozhodnutí o žádosti, vůbec nemusí nastat. Do dnešního dne tedy v rozporu se zákonem nebylo žalovaným o žádosti rozhodnuto, žalobkyně marně vyčerpala prostředky na ochranu proti nečinnosti, a proto je oprávněna domáhat se ochrany žalobou. V žalobním petitu navrhla, aby soud uložil žalovanému rozsudkem povinnost vydat do 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o žádosti a současně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

2. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě nejprve shrnul dosavadní průběh řízení o žádosti. Konstatoval, že žádost byla žalobkyní podána dne 3. 5. 2023 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 a žalovanému byla postoupena dne 31. 7. 2023. Dne 1. 7. 2024 podala žalobkyně žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu, ve které uvedla, že o její žádosti nebylo dosud rozhodnuto, ačkoliv uplynula zákonná lhůta pro rozhodnutí ve věci. Žalovaný usnesením ze dne 11. 7. 2024 č. j. MV-131308-6/VS-2023 podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení o žádosti přerušil a žalobkyni zároveň podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzval k odstranění vad žádosti. Na absenci podkladů byla žalobkyně upozorňována již při podání žádosti, nicméně v mezidobí od podání žádosti do učinění podání dle § 80 správního řádu žádné podklady nepředložila. Dosud nereagovala ani na výzvu žalovaného k odstranění nedostatků žádosti ze dne 11. 7. 2024. Protože zatím neprokázala splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, nemohlo dojít k vydání meritorního rozhodnutí, jehož se domáhá. Ministr vnitra rozhodnutím ze dne 31. 7. 2024, sp. zn. MV-106133-3/SO-2024 přikázal žalovanému, aby v řízení o žádosti rozhodl do 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno.
3. Podle žalovaného nelze žalobě vyhovět, neboť žalovaný není v řízení o žádosti nečinný. Ministr vnitra mu přikázal, aby ve lhůtě do 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, v řízení o žádosti rozhodl a tato překážka doposud neodpadla. Tímto opatřením proti nečinnosti se žaloba stala nedůvodnou.
4. Podáním ze dne 24. 10. 2024 žalovaný sdělil soudu, že o žádosti žalobkyně doposud nebylo vydáno meritorní rozhodnutí, a to s ohledem na žádost právního zástupce žalobkyně ze dne 21. 10. 2024 o prodloužení lhůty k doložení dokladů do 31. 10. 2024. Žalovaný připojil kopii zmíněné žádosti, v níž žalobkyně a A. A. žádají žalovaného o prodloužení lhůty k doložení dokladu o bezdlužnosti žalobkyně do 31. 10. 2024, přičemž uvádí, že jejich právní zástupce si tento doklad vyžádal u ČSSZ, avšak dosud mu nebyl doručen.

5. Podle § 23 odst. 1 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) ministerstvo rozhodne o žádosti o udělení státního občanství České republiky do 180 dnů ode dne, kdy mu byla žádost doručena.
6. Podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2.
7. Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.
8. Podle § 65 odst. 2 správního řádu správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušování. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.
9. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
10. Podle § 79 odst. 2 s.ř.s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.
11. Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
12. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.
13. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
14. Soud po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
15. Ze shora popsání průběhu řízení o žádosti, o kterém není mezi účastníky sporu, je zřejmé, že žalovaný o žádosti nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě zakotvené v § 23 odst. 1 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky. Proto také ministr vnitra vyhověl žádosti žalobkyně o přijetí opatření proti nečinnosti a dne 31. 7. 2024 vydal opatření proti nečinnosti č. j. MV-106133-3/SO-2024, kterým žalovanému přikázal, aby o žádosti rozhodl ve lhůtě 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení (o žádosti) přerušeno. Jak ministr vnitra konstatoval v odůvodnění tohoto opatření proti nečinnosti, lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti stanovená zákonem uplynula dnem 29. 1. 2024.
16. Na druhou stranu však nelze pominout skutečnost, že žádost žalobkyně nebyla dosud doložena potřebnými doklady. Tato skutečnost vedla k tomu, že žalovaný usnesením ze dne 11. 7. 2024 č. j. MV-131308-6/VS-2023 podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení o žádosti přerušil na dobu 90 dnů od doručení tohoto usnesení (poznámka soudu: usnesení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

bylo právnímu zástupci žalobkyně doručeno dne 12. 7. 2024) a žalobkyni zároveň podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzval k odstranění vad žádosti, konkrétně k tomu, aby ve lhůtě, na kterou bylo správní řízení přerušeno, doložila žalovanému podklady specifikované ve výrokové části usnesení.

17. Vydání usnesení o přerušení řízení v žádném případě nebránila skutečnost, že k datu jeho vydání již marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti. Uplynutí této lhůty neznamena, že by žalovaný již neměl povinnost žádost posoudit meritorně, a tedy v průběhu dalšího řízení zkoumat, zda jsou splněny podmínky pro udělení státního občanství žalobkyni stanovené v § 13 a 14 zákona o státním občanství České republiky. Stejně tak v důsledku marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobkyně nepozbyla povinnosti připojit k žádosti potřebné přílohy specifikované v § 19 a 20 téhož zákona. Žalobkyni lze sice přisvědčit v tom, že k odstranění vad žádosti (doložení potřebných podkladů) mohla a měla být vyzvána již v průběhu lhůty stanovené zákonem pro vydání rozhodnutí o žádosti, povinnost správního orgánu tak učinit nicméně trvá i po uplynutí této lhůty.
18. O tom, že žádost žalobkyně postrádala potřebné přílohy a usnesení o přerušení řízení spojené s výzvou k odstranění vad žádosti bylo žalovaným vydáno oprávněně, svědčí mj. i žádost právního zástupce žalobkyně ze dne 21. 10. 2024 o prodloužení lhůty k doložení jednoho z požadovaných dokladů (potvrzení od ČSSZ o bezdlužnosti žalobkyně), na kterou žalovaný poukázal v podání ze dne 24. 10. 2024. Žalobkyně ostatně v žalobě ničím nezpochybnila závěr žalovaného, že její žádost ke dni vydání usnesení o přerušení řízení postrádala zákonem stanovené přílohy. Zároveň je možné konstatovat, že lhůta 90 dnů, na kterou bylo řízení o žádosti usnesením žalovaného ze dne 11. 7. 2024 přerušeno, není nepřiměřeně dlouhá, pokud ani v takto stanovené lhůtě nebyla žalobkyně schopna všechny požadované podklady žádosti žalovanému předložit.
19. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že opatření proti nečinnosti vydané ministrem vnitra dne 31. 7. 2024 je neurčité, takže žalobkyni nebyla nadřízeným orgánem poskytnuta žádná ochrana před nečinností žalovaného. V této souvislosti je nutno vzít v potaz, že usnesením ze dne 11. 7. 2024 bylo řízení o žádosti přerušeno na jednoznačně vymezenou dobu 90 dnů od jeho doručení, během které měla žalobkyně splnit povinnost doložit žalovanému v usnesení specifikované podklady. Tomu koresponduje i odůvodnění usnesení o přerušení řízení, v němž se mj. uvádí, že řízení bude pokračovat dnem, kdy žalovaný od žadatele obdrží podklady specifikované ve výroku usnesení, nejdéle však po uplynutí lhůty uvedené ve výroku (tj. lhůty 90 dnů). Tuto skutečnost reflektuje rovněž opatření ministra vnitra ze dne 31. 7. 2024 proti nečinnosti, jímž bylo žalovanému uloženo, aby o žádosti rozhodl ve lhůtě 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení (o žádosti) přerušeno. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný má podle vydaného opatření proti nečinnosti o žádosti rozhodnout do 30 dnů poté, co mu žalobkyně předloží veškeré podklady specifikované v usnesení o přerušení řízení, a pokud tak žalobkyně neučiní, nejpozději do 30 dnů po uplynutí doby 90 dnů, na kterou (maximálně) bylo řízení za tímto účelem přerušeno. Lze tak uzavřít, že lhůta pro vydání meritorního rozhodnutí byla v opatření proti nečinnosti stanovena dostatečně určitě a srozumitelně a je naprosto zřejmé, kdy nejpozději uplyne.
20. Žalobkyně v žalobě netvrdí, že již žalovanému předložila všechny zákonem vyžadované přílohy žádosti. Žádost jejího právního zástupce ze dne 21. 10. 2024 prokazuje, že se tak dosud nestalo. Žaloba byla podána v průběhu 90denní doby, na kterou bylo řízení přerušeno usnesením ze dne 11. 7. 2024. K tomuto dni žalovaný nemohl být při rozhodování o žádosti

nečinný, neboť lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 65 odst. 1 správního řádu přestala běžet. Nezákonnou nečinnost žalovaného však soud neshledal ani ke dni vydání tohoto rozsudku, neboť dosud neuběhla lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená v opatření ministra vnitra proti nečinnosti. Pro rozhodnutí o žalobě je podstatná též skutečnost, že překážka bránící žalovanému ve vydání meritorního rozhodnutí o žádosti leží nyní na straně žalobkyně, která dosud nesplnila zákonem stanovenou povinnost doložit svou žádost podklady potřebnými k meritornímu posouzení žádosti.

21. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s.ř.s. prvním výrokem rozsudku zamítl. Za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé rozhodl bez nařízení jednání.
22. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla z procesního hlediska úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. listopadu 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu